

anerkendt som betalingsmiddel af andre end udstederen.

Som eksempler på elektroniske penge kan nævnes Danmønt-kort, som er et kort, der kan genoplades. Endvidere kan nævnes Mondex-kort, som er et kort, der kan genoplades eller oplades fra andres Mondex-kort (såkaldt chip to chip overførsel). Herudover kan nævnes Digi Cash's eCash og Cyber Cash's Cyber Coin, der er softwareprodukter, hvor digitale penge er placeret på en harddisk.

Efter *stk. 1* straffes den, der fremstiller, skaffer eller udbreder falske elektroniske penge med forsæt til, at de anvendes som ægte. Det forudsættes, at også videregivelse i et enkelt tilfælde betragtes som udbredelse omfattet af bestemmelsen.

Bestemmelsens *stk. 2* fastsætter, hvad der skal forstås ved falske elektroniske penge. Efter bestemmelsen forstås ved falske elektroniske penge midler, der uden at være ægte elektroniske penge er egnede til at blive brugt som sådanne.

Strafferammen i den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 169 a er bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Efter bestemmelsen i det foreslåede *stk. 3* er straffen fængsel indtil 6 år, hvis handlingen er af særlig grov beskaffenhed, herunder navnlig på grund af den måde, den er udført på, eller på grund af beløbets størrelse.

Spørgsmålet om, hvorvidt handlingen er af særlig grov beskaffenhed, må afgøres på grundlag af en konkret vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.1. og 3.3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (straffelovens § 171, stk. 2)

Den foreslåede ændring af straffelovens § 171, stk. 2, indebærer, at det fastsættes udtrykkeligt i selve dokumentfalskbestemmelsen, at den omfatter både skriftlige og elektroniske med betegnelse af udstederen forsynet tilkendegivelser, der fremtræder som bestemt til at tjene som bevis. Definitionen af et dokument svarer til Brydesholt-udvalgets forslag i betænkning nr. 1417/2002 om IT-kriminalitet.

Med den foreslåede definition af et dokument omfatter dokumentfalskbestemmelsen som efter den gældende dokumentfalskbestemmelse såkaldte hensigtsdokumenter – det vil sige tilkendegivelser, der fremtræder som bestemt til at tjene som bevis.

Derimod omfatter den foreslåede bestemmelse ikke såkaldte lejlighedsdokumenter – det vil sige tilkendegivelser, der bliver benyttet som bevis for en rettilighed

mv. Brug af et falsk lejlighedsdokument kan imidlertid være strafbart efter andre bestemmelser i straffeloven, der vedrører brugen af dokumentet, f.eks. bedrageri efter straffelovens § 279.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.2.1. og 4.3.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (straffelovens § 172)

Det foreslås at ændre strafferammen for dokumentfalsk, således at normalstrafferammen er bøde eller fængsel indtil 2 år.

Efter den foreslåede bestemmelse kan straffen stige til fængsel i 6 år, hvis der er tale om dokumentfalsk af særlig grov karakter eller om et større antal begåede forhold. Ved vurderingen heraf vil der navnlig kunne lægges vægt på, om forholdet på grund af udførelsesmåden eller fordi forbrydelsen er udført af flere i forening eller om følge af den opnåede eller tilsigtede vinding må betragtes som særligt groft.

Om baggrunden for den foreslåede ændring henvises i øvrigt til pkt. 4.2.1. og 4.3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger

Til nr. 6 (straffelovens § 175)

Den foreslåede ændring af straffelovens § 175, stk. 2, indebærer, at det i bestemmelsen præciseres, at den også finder anvendelse i forhold til den, der gør brug af en bog omfattet af § 175, stk. 1, som indeholdende sandhed.

Endvidere indebærer den foreslåede indsættelse af et nyt *stk. 3* i straffelovens § 175, at det fastsættes udtrykkeligt i bestemmelsen, at den også omfatter dokumenter eller bøger, der er udfærdiget eller føres på andet læsbart medie.

»Andet læsbart medie« skal forstås på samme måde som i straffelovens § 163 om erklæringer mv. til brug i retsforhold, der vedrører det offentlige.

Afgrænsningen af det strafbare område beror således på et visuelt kriterium – det vil sige om dokumentet eller bogen for afgiveren fremtræder eller dog kan fremtræde i læsbar form, f.eks. på et stykke papir eller på en dataskærm. Med den foreslåede ændring vil bestemmelsen f.eks. også omfatte erklæringer, der er afgivet ved edb-diskette eller andet eksternt lagringsmedie, eksempelvis e-post.

Denne del af forslaget skal ses i tilknytning til forslaget om at ændre dokumentdefinitionen i straffelovens § 171, stk. 2, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4, ovenfor.

Overtrædelse af § 175 straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år, og ikke som i dag med fængsel indtil 3